

Comprendre i viure la Paraula

La VI Setmana de la Bíblia té lloc
del 23 al 29 de gener

DIUMENGE DE LA PARAULA
VI SETMANA DE LA BIBLIA

23 24 25 26 27 28 29

“LA PARAULA,
FONT DE
CONSOL
I ESPERANÇA”

(Rm 15, 4)

els
ajudar els qui no he
portar les seves febr
sense buscar allò que ens pla
Més aviat, a de cadascú m
complaire els altres
auri el bé d'ells, per t
dificar la comunitat
poc el Crist, no va bus
ex... nent, ben al contrari. Tal com diu l'Escriptura: He reb... t... us
i l'ultratgen. En efecte, tot el que fou escrit en altre temps, va ser escrit pe
struir-nos; així, gràcies a la constància i al consol que ens donen les Escriptu
antenim l'esperança. Que Déu, de qui provenen la constància i el consol,
cedeixi de viure unànimement i d'acord en uns amb els altres, a exemple
crist; així, amb un sol cor i a una sola veu, glorificareu el Déu i Pare de Jesuc
nyor nostre.

www.setmanadelabiblia.cat
setmanadelabiblia@gmail.com

es 5 claret cpl

La fe és la resposta humana a la proposta salvadora de Déu. Amb Jesucrist, a l'home se li obre la possibilitat real d'entrar a la vida benaurada i eterna. Aquesta proposta, aquesta revelació de Déu en la història humana, la trobem recollida i posada per escrit a la Bíblia. No és un llibre qualsevol, per tant, i la nostra actitud davant la Paraula de Déu ha de ser d'admiració i gratitud. La biblista M. Claustre Solé, religiosa de la Companyia de Maria i professora de la Facultat de Teologia de Catalunya, ho explica així: «Sant Agustí diu que la Bíblia és una gran carta d'amor que Déu adreça a la humanitat. Per tant, ha de ser llegida amb una actitud d'agraïment i d'escolta, amb confiança, amb fe i molta humilitat.»

Aquesta és la premissa que fonamenta la Setmana de la Bíblia, iniciativa patrocinada per la Conferència Episcopal Tarraconense i promoguda per l'Associació Bíblica de Catalunya, l'Abadia de Montserrat, el Centre de Pastoral Litúrgica, Editorial Claret i també per Ràdio Estel i *Catalunya Cristiana*. La sisena edició de la Setmana de la Bíblia se celebrarà del 23 al 29 de gener a totes les diòcesis catalanes.

Enguany, hi ha un lema major, el del Diumenge de la Paraula de Déu (dia 23): «Feliç el qui escolta la Paraula de Déu», proposat pel Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització, i un lema menor, el de la VI Setmana de la Bíblia, «La Paraula, font de consol i esperança», proposat per les entitats convocants i que vol precisament posar l'èmfasi en el text bíblic com a motiu d'esperança. Aquest aspecte és especialment important en aquests temps en què encara patim les conseqüències de tota mena que ens ha portat la pandèmia. Per a Agustí Borrell, carmelita descalç i secretari de l'Associació Bíblica de Catalunya, l'esperança cristiana és clau: «La situació sanitària que estem vivint, aquí i al món sencer, ens preocupa i ens interpel·la. Hem hagut de canviar molts costums per adaptar-nos a una pandèmia inesperada que no acaba de desaparèixer després de tants mesos i malgrat tots els esforços. Tot això crea inevitablement una sensació d'incertesa que de vegades pot portar al desànim o al neguit. En aquest context peculiar celebrem la Setmana de la Bíblia.»

La lectura de la Paraula alimenta la fe del cristià.

La noció d'esperança és intrínseca a la fe cristiana i a la mateixa Paraula de Déu. Tots els llibres de la Bíblia es troben enllaçats per aquesta confiança de l'home en la promesa divina. Per aquesta raó, Borrell afirma que «enguany, de forma encara més explícita, l'atenció se centra en el temps que vivim i la resposta que podem trobar en l'Escriptura, amb una mirada particular a l'Evangeli de Lluc, el de la litúrgia d'enguany. El fil conductor escollit és "La Paraula, font de consol i esperança" una expressió inspirada en un text de la Carta als Romans, on Pau afirma que les Escriptures ens donen constància, consol i esperança. Es tracta d'un missatge ben adequat al moment actual, si bé té un sentit molt

més ampli, perquè ens obre a una visió transcendent i positiva de la història, basada en la fe en Déu que s'alimenta amb l'escolta de la seva Paraula. Que la Paraula de Déu sigui per a tots nosaltres font de consol i esperança, ara i sempre».

Paraula encarnada

Aquesta iniciativa de l'Església catalana va néixer fa sis anys per acostar el text revelat als creients i en general a tota la societat. Va ser una intuïció del tot encertada, perquè es va avançar al mateix *motu proprio* del papa Francesc *Aperuit illis*, que el 2019 instituïa el tercer diumenge de durant l'any com el Diumenge de la Paraula. Agustí Borrell explica la

feliç confluència de totes dues propostes: «És la sisena edició d'una iniciativa que va impulsar l'Associació Bíblica de Catalunya i que, amb l'acceptació i l'encoratjament dels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, va començar l'any 2016. Posteriorment, el 2019 el papa Francesc instituïa per a tota l'Església el Diumenge de la Paraula de Déu, que des d'aleshores se celebra el III diumenge de l'any litúrgic, és a dir, a finals de gener, i la Setmana de la Bíblia ha trobat el seu lloc natural entorn d'aquesta data. La finalitat d'aquestes celebracions és recordar el lloc privilegiat que ocupa la Paraula de Déu en la fe i en la vida dels cristians. Déu s'ha revelat en la història, i l'Esclatua és el testimoni privilegiat d'aquesta manifestació i continua essent l'instrument indispensable del diàleg entre Déu i la humanitat.»

La setmana de la Bíblia no vol ser tan sols un acte acadèmic. Les aportacions dels entesos en Sagrada Esclatua i en teologia només tenen sentit si troben un ressò en el conjunt de l'Església i de la societat. La mateixa natura del text revelat porta a aquesta difusió, perquè s'adreça a tota la humanitat. La Bíblia és un text encarnat, que no defuig les diferents manifestacions culturals de la humanitat. És per això que aquesta iniciativa inclou actes ben diferents per establir ponts amb tots els aspectes possibles de la cultura. Per a Agustí Borrell «en ocasió de la Setmana de la Bíblia s'organitzen cada any una bona colla d'iniciatives de tota mena: taules rodones, xerrades, pel·lícules, exposicions, pregàries, publicacions... Les parròquies, les escoles, les comunitats cristianes i altres àmbits esdevenen llocs de reflexió, de diàleg i de difusió entorn de la Paraula de Déu. Alguns actes són més solemnes i públics, com el que se sol fer a la Sagrada Família de Barcelona».

La Bíblia, doncs, és per a tothom. Tanmateix, en tractar-se d'un conjunt de llibres escrits fa un mínim de 2.000 anys, la lectura d'entrada no sempre resulta fàcil. Per a M. Claustre Solé, les dificultats a l'hora d'encarar el text bíblic poden ser d'origen divers: «Els prejudicis poden condicionar-ne la comprensió i confondre el llenguatge amb el missatge. Certament que el que ens interessa és el missatge, però

La formació i l'actitud orant faciliten la comprensió de la Bíblia.

Agenda d'activitats

Dimarts 25 de gener: a les 19.00, a la basílica dels Sants Just i Pastor de Barcelona, lectures de sant Lluç amb l'organista Bernat Bailbé, que interpretarà una peça sobre l'evangeli de Lluç

Dimarts 25 de gener: a les 20.00, sessió *Escolta, caos i diversitat* amb Fernando Cordero per videoconferència Zoom. Més informació i inscripció per rebre l'enllaç: quimil66@yahoo.es

Dijous 27 de gener: des de Montserrat, vespres de la comunitat montserratina amb especial accent de la Setmana de la Bíblia

Dimecres 9 de febrer: a les 19.00, des de la cripta de la Sagrada Família, meditació teològica sobre la façana de la Glòria a càrrec de Mn. Armand Puig i intervencions musicals a l'orgue amb Juan de la Rubia.

Lleida i Tarragona també organitzen diferents actes que es podran consultar a setmanadelabiblia.cat, com també les activitats que vagin notificant parròquies i altres comunitats i entitats. Des d'aquesta mateixa web es pot descarregar gratuïtament una nova carpeta en format digital de la col·lecció «Llegir la Bíblia en grup» (evangeli de Lluç) i les reflexions fetes pels biblistes Agustí Borrell i Núria Calduch sobre textos de l'evangeli de Lluç.

AGUSTÍ BORRELL
«Enguany l'atenció se centra en el temps que vivim i la resposta que podem trobar en l'Escriptura»

M. CLAUSTRE SOLÉ
«L'actitud d'escolta de la Paraula demana un cor enamorat i contemplatiu»

aquest missatge el trobem en un text que està escrit en una llengua i en un context cultural molt diferent del nostre i sense entendre el llenguatge se'ns pot desvirtuar el sentit del text. Una altra dificultat està a confondre la veritat d'un text amb la historicitat dels fets que en ell es narren i això és un perill. La Bíblia no vol donar lliçons d'història, de ciència o de biologia; va néixer de l'experiència de fe d'un poble i fou posada per escrit —amb diferents estils literaris— per transmetre aquesta experiència. Un text pot ser no històric i ser portador de grans veritats. Una altra dificultat seria centrar-nos en un coneixement purament nocional, ja que el “conèixer” bíblic és experiencial. Cal deixar que el text toqui el cor. El misteri de Déu està més enllà de les nostres idees o conceptes; ell no es deixa atrapar mai pel cap, tanmateix es deixa atrapar sempre pel cor.»

Entendre i viure la fe

Si el cristià del segle XXI vol entrar en diàleg amb el món i donar a conèixer el tresor de la fe, no pot prescindir d'una bona formació bíblica. La fe necessita sempre la raó com a companya i interlocutora. Aquest és el parer de M. Claustre Solé quan sosté que la formació «és una bona eina per als creients de tots els temps, i més en l'actual, quan vivim en una època crítica amb tot el que afecta el món religiós. Quan jo entro en una gran ciutat que m'és desconeguda em cal un bon GPS. Davant d'uns textos llunyans en el temps i en l'espai, em cal formació per a aproximar-me al seu significat. Això demana conèixer una mica els gèneres literaris i en quin moment fou escrit el text per saber què volia dir l'autor inspirat per Déu a la gent d'aquell temps. A partir d'aquí puc copsar què em diu el text avui. Així i tot, no n'hi ha prou amb una formació acadèmica; per poder escoltar la veu de l'Esperit que ens parla en la Bíblia hem d'entrar en sintonia amb ell i això demana una actitud de pregària. L'actitud d'escolta de la Paraula demana un cor enamorat i contemplatiu.»

Per a qualsevol cristià, el text bíblic no és un objecte del passat i prou, una peça de museu per ser conservada rere una vitrina. Per la seva naturalesa revelada és Paraula realment viva, capaç de renovar la

vida del creient. Comprendre el text bíblic fa més viva la fe del cristià, i alhora, en un moviment circular, una fe encesa permet reconèixer en la Bíblia la pròpia experiència creient. Així s'expressa M. Claustre Solé quan explica que «la Bíblia ens aporta, al meu entendre, llum, força i un nou alè. Llum que ens ajuda a discernir en el dia a dia per tal de viure amb sentit cada moment de la nostra existència; i aquesta llum i aquesta força, alenades per l'Esperit, ens permeten de caminar esperançats. Aquesta llum de la qual ens parla també Jesús ens ajuda a veure les persones i situacions des de la perspectiva de Déu. I quan mirem des d'aquest vessant podem veure en cada persona un germà i en cada dificultat un repte a superar. Si ens deixem “tocar” per la Paraula podem experimentar que a la vegada que ens guareix moltes nafres, ens ensenya a ser sensibles a les ferides dels altres i això porta al compromís, perquè tota persona és imatge de Déu. Cal tenir present Mateu 25: “En veritat us ho dic: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi”». La Setmana de la Bíblia, en definitiva, pretén conscienciar del tresor que representa el text revelat.

Aquesta és la segona edició condicionada per la pandèmia, i, per tant, diversos dels actes previstos seran virtuals. Però aquesta circumstància també pot ser una oportunitat per fer arribar a més gent el contingut de les diferents jornades. En aquest sentit, Agustí Borrell afirma que «ja l'any passat es va haver de trobar una forma d'organitzar activitats diferent de l'habitual. La majoria de propostes van ser virtuals, aprofitant les possibilitats que ofereix internet. Calia respondre amb creativitat a les circumstàncies que impedièen la realització de trobades presencials. Els actes virtuals tenen els seus límits, però també alguns avantatges: per exemple, permeten arribar a molta més gent, i cadascú els pot seguir en el lloc i en el moment que li resulten més còmodes. D'altra banda, la reflexió va girar en part sobre com llegir els textos bíblics en temps de pandèmia.»

En format presencial o virtual, amb pandèmia o sense, un any més la Setmana de la Bíblia farà present la Paraula de Déu enmig de la nostra societat assedegada de Déu.